

Δευτέρα, 06 Μαρτίου 2023, 08:00

Δέσποινα Καραγιαννοπούλου

Επιχειρηματικό Ρεπορτάζ Υγείας

Τι μας είπε ο πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ιατρικών Επισκεπτών Φαρμακοϋπαλλήλων και Συναφών Επαγγελματικών Κλάδων Σωκράτης Λάμπος

"Πάνω από δέκα χρόνια οι εργοδότες φαρμακοβιομηχανιών με διάφορα προσχήματα, αρνούνται να προσέλθουν με ειλικρινή διάθεση, σε διαπραγμάτευση με την Ομοσπονδία μας, για την υπογραφή μιας νέας Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, λέει αποκλειστικά στο Iatronet ο κ. Σωκράτης Λάμπος, πρόεδρος στην ΠΟΙΕΦΣΕΚ, υποστηρίζοντας ότι εκμεταλλευόμενοι τα νομικά όπλα που τους δίνει η κυβέρνηση έχουν εντελώς απροστάτευτους τους εργαζόμενούς τους;

Σύμφωνα με τον ίδιο κατά καιρούς οι εργοδότες διαχειρίζονται διάφορα προσχήματα με πιο πρόσφατο, την αναμονή για την ανακοίνωση του κατώτατου μισθού, ενώ γνωρίζουν τη θέση της Ομοσπονδίας για αύξηση των μισθών πάνω στον τελευταίο κλαδικό μας μισθό, που είχε διαμορφωθεί το 2010.

Τώρα όμως που εκλείπει αυτό το πρόσχημα υποστηρίζει ο ίδιος θα δούμε αν θα προσέλθουν με προτάσεις που να επάγουν και όχι να δυναμιτίζουν τις διαπραγματεύσεις, προκαλώντας την οργή και την αντίδραση των εργαζομένων.

Ο ίδιος σε πρόσφατη ημερίδα που διοργάνωσε η Ομοσπονδία είχε επισημάνει ότι "την τελευταία δεκαετία περνάμε από κρίση σε κρίση και δυστυχώς κάθε μία αφήνει πίσω της θύματα. Κοινό θύμα, όμως, όλων των οικονομικών, υγειονομικών και ενεργειακών κρίσεων που έχουμε βιώσει είναι η Υγεία και η Εργασία.

Την ίδια στιγμή, με τα κονδύλια για τη φαρμακευτική περίθαλψη να είναι καθηλωμένα στο 1% του ΑΕΠ για 12 και πλέον χρόνια, είναι αναμενόμενο, να μην επαρκούν τα χρήματα για να καλύψουν τις ανάγκες που χρόνο με το χρόνο αυξάνονται. Και αυτό όπως ανέφερε γιατί εισάγονται νέες, καινοτόμες θεραπευτικές αγωγές, που μπορεί να σώζουν ζωές, αλλά έχουν υψηλό κόστος.

Σε όλη τη 12ετή περίοδο, σύμφωνα με τον κ. Σ. Λάμπο έγιναν πολλές προσπάθειες εξορθολογισμού της φαρμακευτικής δαπάνης οι οποίες ήταν προς στη σωστή κατεύθυνση. Όμως όπως λέει από ένα σημείο και πέρα "αφού εξαντλήσαμε τις δυνατότητες εξορθολογισμού των δαπανών, περάσαμε στο χώρο του παραλόγου".

Συγκεκριμένα κατά τον ίδιο "Δεν είναι λύση να περνάμε όλο και περισσότερες κατηγορίες φαρμάκων στα μη αποζημιούμενα, φορτώνοντας το οικονομικό βάρος αποκλειστικά στους ασθενείς. Για παράδειγμα σήμερα αν πονάς θα πληρώσεις μιας και τα αναλγητικά ως επί το πλείστον δεν αποζημιώνονται.

Δεν είναι λογικό, επίσης, να μένει ο κόσμος χωρίς βασικές κατηγορίες φαρμάκων όπως αντιβιώσεις, αντιδιαβητικά κ.ά. , επειδή οι πολιτικές που εφαρμόζονται αποτελούν αντικίνητρο στην παραγωγή ή την εισαγωγή τους, αλλά αντιθέτως αποτελούν κίνητρο για την εξαγωγή τους.

Από την άλλη, είναι παράλογο να συνωστίζεται ο κόσμος στα νοσοκομεία, λόγω των ελλείψεων στην πρωτοβάθμια περίθαλψη, όπως και να μην παράγονται ή εισάγονται φθηνές θεραπείες και να υποκαθίστανται από ακριβότερες για να μην τους δοθεί μία αύξηση λίγων λεπτών.

Τελικά, θύματα της υποχρηματοδότησης της φαρμακευτικής περίθαλψης, δεν είναι μόνο οι ασθενείς (που υφίστανται όλα τα παραπάνω) αλλά και οι εργαζόμενοι.

Στον κλάδο των Ιατρικών Επισκεπτών επί 12 έτη οι απολύσεις έχουν ρίξει στον Καιάδα της ανεργίας πάνω από τους μισούς εργαζόμενους. Ειδικά οι πολυεθνικές εταιρείες που εδώ και δεκαετίες έχουν μεταφέρει εκτός Ελλάδας την παραγωγή τους, τώρα μεταφέρουν και τις διοικητικές τους υπηρεσίες (λογιστήρια IT), καταργούν τα τμήματα Ιατρικής ενημέρωσης και έτσι από 500 - 600 εργαζόμενους που είχαν πριν από λίγα χρόνια, τώρα προσεγγίζουν τους 100 ανθρώπους.

Αλλά και όσοι εργάζονται, βλέπουν να θυσιάζονται ένα ένα τα εργασιακά τους δικαιώματα. Χωρίς Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, με την αξία των μισθών να φθίνει αντί να αυξάνει, και το ωράριο εργασίας να επιμηκύνεται άνευ ορίων. Μπορεί να μην έχουν χάσει ακόμα τη δουλειά τους, αλλά θα απωλέσουν την ψυχική και ίσως και την σωματική τους Υγεία"

Με βάση τα παραπάνω σύμφωνα με τον πρόεδρο, επιβεβαιώνεται ότι στα θύματα πια περιλαμβάνονται τα εργασιακά δικαιώματα, οι θέσεις εργασίας και η περίθαλψη. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι ότι τόσο η Εργασία όσο και η Υγεία έπαψαν να είναι δικαίωμα και τείνουν να γίνουν προνόμιο, ενώ βάζεις "μέσον" όχι μόνο για να βρεις δουλειά αλλά και τα φάρμακά σου.

Συμπερασματικά η εύκολη λύση της καθήλωσης επί δώδεκα έτη των δαπανών για τη φαρμακευτική περίθαλψη, μόνο δυσμενείς επιπτώσεις μπορεί να έχει τόσο στην Υγεία, όσο και την απασχόληση. Χωρίς την αύξηση της χρηματοδότησης δεν θα μπορέσουμε να ξανακάνουμε δικαίωμα, ούτε την Υγεία ούτε την Εργασία.